

МИХАИЛ БУЛГАКОВ

ЦЕЛИТЕЛ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

На 12 декември работникът от ремонтната бригада на Верейцовския железопътен клон на Западните жп линии, другарят Баяшко, който страдал от крака и като знаел, че при неговия болен съсед се намира пристигналият от Уборки фелдшер, гражданинът К., помолил последния да прегледа и него, но фелдшерът не прегледал другаря Баяшко, ами казал, че то трябвало да му се отсекаат краката и си заминал, без да окаже каквато и да било помощ.

Минус I

Влезе, завърза връзките на халата и извика:

— Подред!

Пръв влезе гражданин с бастун. Подскачаше като врабец, подвил единия крак.

— Е, братле, закъсал си май?

— Бащице фелдшер! — заизвива гражданинът.

— Сваляй гащите. Бре–бре–бре...

— Бащице, не ме плаши!

— Че що да те плаша. Не ни е това работата. Сложени сме да ви лекуваме вас, кучите синове от транспорта. Гангрена на коленната става с поражение на централната нервна система.

— Бащице!

— Аз от четирийсет години съм бащице. Вдигай гащите.

— Бащице, ами с крака ми какво ще стане?

— Нищо особено. Следващият! Ще изгние до коляното и толкоз.

— Бащи...

— Бе к'во си се разквакал: „бащице, бащице“. Какъв бащица съм ти аз, бе? Капки ще ти предпиша. Като ти окапе кракът, ела. Ще ти издам удостоверение. Социалното застраховане ще ти плаща за крака. Още по–изгодно за теб. А ти какво искаш?

— Не виждам, красавецо, нищичко не виждам. Вечер вратата не мога да улуча.

— Слушай, бабке, я не се кръсти. Тук да не ти е църква. Трахома имаш, бабо. С катаракта първа степен по параграф А.

— Хубавецо наш!

— Аз от четирийсет години съм хубавец. Като ти изтекат очите, ще видиш.

— Хуба...!

— Ще ти предпиша капки. Като вземеш бъкел да не виждаш, ела. Ще ти дам бележка. Соцстрах ще ти плаща за всяко око по десетачка. Не ми реви тук, бабо, в Соцстрах ще ревеш. А вие?

— На момчето му се изприщи муцуната, гражданино помлекар.

— Аха. Тъй. Дай го насам. Я не реви. Ерген за женене станал, пък реве. О–хо–хо.

— Гражданино помлекар, не терзайте майчиното сърце.

— Мен вашето сърце не ме интересува. Вашето сърце ще си остане ваше. Воден рак на бузата има отрочето ви.

— Господи, ами сега какво ще стане?

— Хъм... То се знае какво: ще му се пробие бузата и цялата му физиономия ще се разкриви. Ще се помъчи около месец и ще свърши. Тогава елате, ще ви дам бележка. А вие?

— Не мога да изкача стълбата. Задъхвам се.

— Имате порок на петия клапан.

— Туй какво значи?

— Дупка в сърцето.

— Екстра!

— По–лошо няма.

— Ще успея ли да си напиша завещанието?

— Ако дотичате бегом.

— Мерси, хуквам.

— Хуквайте. Всичко добро. Следващият! Няма? Е, хубаво. Ударих камбаната и слизам от камбанарията.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.